



JAARVERSLAG 2008

Waarde leden van deze vergadering,
het is vandaag, zo bij benadering,
een jaar geleden dat ik op deze plek hier stond,
en dat u 't verslag van 2007 hoorde uit mijn mond.

De tijd vliegt zo voorbij dat het mij pas gist'ren lijkt.
Wat is de zin dat een mens daarover treurt of zeikt ?
Wij moeten door met onze dagelijkse zaakjes,
want stilstaan is geen optie, dit even tussen haakjes.

Vooruit dus met de geit en laat mij eraan beginnen
het jaarverslag van 2008 voor u te ontspinnen.

8 januari - Algemene Ledenvergadering

Op 8 januari wordt met een Algemene Vergadering voor de leden gestart.
Een druk gedoe met allerhande activiteiten volgens menu en à la carte.
We luisteren naar een kerstlied a capella, de nieuwjaarswensen, 't jaarverslag
We stellen nieuwe leden aan en decoreren andere op hun oude dag.

De Eed trakteert op koffie met gebak en anderen zorgen voor het gerstenat
zodat, wat eerst een saai avond leek te worden, ons helemaal niet tegenzat.
Toch stoort het dat amper 30 leden zich die avond laten zien
het woordje 'Algemeen' is niet voor iedereen duidelijk, misschien

Soit, enfin : bij het ledental worden 8 nieuwe mensen bijgeteld:
Kristof en Kurt, Filip en Kris die tevens worden aangesteld,
Tom en Arjan, Koen en Lieven, verontschuldigd en dus uitgesteld.
Als 25-jarig lid krijgen Roger en Robert nog de medaille opgespeld...

Februari- maart - Toneel

Vijf dagen in februari en één in maart hebben we de feestzaal ingenomen
om nog maar eens met een stuk van Arne Sierens op de proppen te komen
Zes prettig gestoorde acteurs brengen ons 'Trouwfeesten en Processen.'
Voor de vereniging druk, druk druk, maar we laten de mensen ontstressen.

Door hen ontspannend theater te presenteren, met een lach en een traan,
met sappige, grappige dialogen en een stelletje rare typen als in een macedoine
Jolande is het hoertje, dat Kathy zo natuurlijk speelt als was ze 't echt
En Elias is haar zontje Thierry, als was hij ervoor in de wieg gelegd.

Geert is Max, de dokter en de slechte vader die zijn dochter niet eens kent.
De brave Estelle, gespeeld door Meike, krijgt het op haar heupen van die vent.
Niet zo van Sacha, die Koen dan incarneert, en die ze graag en argeloos charmeert.
Die andere Geert is Winnetoe, die indruk maakt als hij zijn doedelzak masseert.

Laat mij toe, aan alle betrokkenen mijn dank te uiten
met een danklied, wie het deuntje kent die mag het fluiten

Dank U

Dank U, aan ieder van ons leden
Dank U, voor uw vrijwillig werk
Dank U, dat gij uw tijd besteedde
zònder winstoogmerk.

Dank U, ook onze komedianten
Dank U, voor uw acteertalent
Dank U, in naam van onze klanten
ze wàren zeer content.

Dank U, aan ieder die kwam kijken
Dank U, dat u er wilde zijn
Dank U, dat u alweer liet blijken
hòe goed wij wel zijn.

Dank U, ook aan de schrijver dezes
Dank U, ook Arne Sierens dus
Dank U, ook al wie prostituee is
voor uw coïtus.

Dank U, ook allen die niet kwamen
Dank U, de zaal zat immers vol
Dank U, tenslotte allen samen
voor uw geapprecieerde rol

11 maart - Jan Vande Castele

In maart worden we nog eens vergast en verrast door Jan van De Castele.
Nu zijn Strijdbroedersgeschiedenishuiswerk af is, komt hij dat met ons delen.
Onze huishistoricus heeft gezwoged, geëzeld om zijn verhaal af te werken,
dat de kennis van onze roemrijke geschiedenis bij de leden moet versterken.

Zijn discours begint in de jaren stilletkens toen de dieren nog spraken,
vooral in het Frans, wat mede de reden is dat de Strijdbroeders ontwaken.
Zij proberen het boerengat van toen Vlaams en cultureel op te krikken
en in de lange loop der jaren lijken ze erin geslaagd die zaak te flikken.

Ze worden zelfs bekroond met koninklijk en Rederijderskamer
en alles geschiedt onder de vleugels van Sint-Elooi met zijn hamer
Te veel, te verscheiden, te lang is het verhaal om in één avond te resumeren,
vandaar dat Robert die brochure propageert om u degelijk te informeren.

Ook Jan begrijpt dat die historie niet in één adem is te vatten
en haalt halverwege enkele Vlaamse Leeuwen uit de kratten.
Het was een goed idee om het relaas van de vereniging nog eens te horen
en de memorie levendig te houden, al is't een verhaal van onder de klokkentoren.

8 april - Franky Bostyn

In april komt Franky Bostyn met een jaartje uitstel uit de verre Westhoek met zijn verhaal over De Grooten Oorlog, gezien vanuit een andere invalshoek. Hij vertelt met name over de ondergrondse strijd die ginderachter werd gevoerd omdat het front zich bovengronds heeft vastgelopen en amper nog verroert.

Soldaten aan weerszijden van de vuurlijn moeten wroeten als mollen en krijgen in plaats van geweer en bajonet, houweel en schop in hun pollen. De heren officieren hopen met dit geniaal idee op tegenstanders nederlaag, maar 't voetvolk krijgt nu niet alleen daarboven, maar ook van onderen de volle laag.

Het resultaat blijft eender en alles blijft zoals het was, of nagenoeg want meer piotten sneuvelen of raken als een invalide in de ziekenboeg. Ook het land wordt omwoeld, doorgraven, zit vol putten en granaten. zodat vandaag, als ze in de Westhoek over vermiste personen horen praten, ze meteen weten waar te zoeken: in één van die overgebleven oorlogsgaten.

2 mei - Kroegentocht

Eén kroegentocht maakt de lente niet, zoals het spreekwoord zegt, maar in mei komt in Knesselare toch heel wat lentelijk volk terecht. Voor de 16de keer op rij spant het comité de Rederijkers voor de wagen om aan de deuren van de kroegen de kroegenlopers naar hun badge te vragen.

Tot ontzetting van velen, heeft één of andere van dat comité die halsband afgeschaft, bij wijze van besparing zogezegd, niet beseffende dat de suppoosten worden gestraft, aangezien die niet meer op legale wijze de vrouwen tot ontboezemingen kunen nopen. Weg dus met die ziekenhuisarmband, wij willen weer naar hartelust bloesjes zien ontknopen.

Dit is mijn enige kritiek aan het adres van die commissie, voor het overige geen enkele opmerking, met permissie. Alleen zou ik De Kemels en Bluf willen feliciteren met de keuze van hun namen, de enigen die in het Nederlands op de affiche prijken zonder zich te schamen.

Die andere kerels in hun vreemde talen werken simpel mee aan taalerosie Mogen Ed & The Burritos Eddy en de Ezeltjes niet zijn, of Disco explosion de Dansexplosie Klinkt Quarteto de Amberes mooier dan Het Antwerpse kwartet ? Is Joodse Jeugd voor Zion Youth of Het Ambacht voor The Craft ook niet net ? Moeten er Indian Cigars in plaats van Indiaanse Sigarenop het etiket ?

13 mei - Drukkerij Verstraete

13 mei - Drukkerij Verstraete

Omdat we op 13 mei drukkerij Verstraete bezoeken is er geen vergadering en rijden we naar het Maldegemse industrieterrein voor de verzameling. Ondanks de moeilijke toegankelijkheid raakt iedereen bijna ongeschonden binnen en na een welkomstdrink en presentatie kunnen we aan de rondleiding beginnen.

Een proper spel die drukkerij en dat willen ze ook zo hou'en, zonder antistofpak laten ze ons niet binnen in die gebouwen. De hele familie Verstraete en nog enkele employés expliqueren aan de verscheidene groepjes hoe en wat ze daar fabriceren.

We zijn onder de indruk van het 'in mould labeling' op die grote drukmachines terwijl zij ons deskundig uit de doeken doen hoe alles werkt van wat te zien is. Het eindigt met een losse babbel bij een wijntje met daarbij een lekker broodje, en Geert schenken we als dank een Rederijker voor 't ontvangen van ons hele zootje.

10 juni - Bourgoyen

Op een mooie juniavond zijn we weer uithuizig om de natuur te exploreren en in de Gentse Bourgoyen-Ossemeersen laten we ons gewillig escorteren door 2 gidsen, waarvan er ééntje eigenlijk bijloopt voor spek en bonen. Omdat de groep zo klein is, mag zij het achterste van haar tong niet tonen.

Het wordt een heuse lange avondwandeling rondom deze natuurenclave waar stadse mensen picknicken, joggen, vrijen en er hun zorgen begraven. Voor ons is 't, hoewel we van de buiten komen, ook een ware verkwikking in zulk een oase te lopen, op amper een boogscheut van de stadsverstikking.

Toen de zonne zonk en het duister, klom, hadden wij een fotograaf vermist, maar op de parking zagen we hem terug, eventjes onoplettend en een pad gemist. Gelukkig maar, we zagen de kranten van de dag nadien al in vette koppen schrijven: 'Hobbyfotograaf vermist in Bourgoyen, volgende winter komt hij zeker bovendrijven'...

11 juli - Arras, La Coupole

De 11de juli volgt de traditionele daguitstap, dit jaar naar onze zuiderburen en over de schreve gaat het eerst naar Arras, een Vlaamse stad van nature. Het is te merken aan de gevelrijen op de Grand' Place en de place des Héros je waant je echt in Vlaanderen, ware 't niet dat ze de taal spreken van Victor Hugo.

Onze eerste kennismaking met Arras wedervaren we ondergronds in Les Bôves, de oude krijtgroeven, waarvan de gangen zowat de hele stad doorkloven. Het is er koud en kil en donker, niet echt een oord om er te blijven, maar toch een plaats, historisch dan, die in ons geheugen zal bekliven.

Tijd voor de koffie dan, of een picon, om de vochtige kou te compenseren en terug de bus op, het winkelcentrum zoeken om een broodje te consumeren. Onze gids heeft er zowat het noorden bij verloren en het zuiden eveneens we toeren heel Arras rond en 5 minuten rijden worden er dertig al ineens.

We laten 't aan ons hart niet komen en blijven goedgehumt ons broodje kauwen, spoelen door met een glas wijn en volgen weer de gids in vol vertrouwen, terug de stad in voor een fikse wandeling langsheen historische batimenten, niet zonder risico, want bovenop zitten er duiven met vieze excrementen.

Gelukkig is het koopjstijd en voor een nieuw hemd hoef je niet zoveel te betalen, zo kunnen we proper de bus op om de volgende afspraak nabij Saint-Omer te halen. Daar staat in al zijn glorie een Duits monument van de laatste Wereldstrijd, La Coupole, betonnen monsterlijk gedrocht en resultaat van dwangarbeid.

Het Duitse Vernunft had hier zijn V2-raketten willen lanceren in een poging om het oorlogstij toch nog in z'n voordeel te keren. Jammer voor de moffen, maar voor ons was't boffen konden ze die raketten nooit op tijd laten ontploffen.

Nu is't een prachtig memoriaal, gemaakt tot aandenken van alle arme drommels, genekt, geruïneerd omdat één dolle Führer slaan moest op zijn oorlogstrommels. Ja, die Dolf heeft het in zijn tijd behoorlijk bont gemaakt met zijn doctrine, Mein Kampf, dat schudt zelfs ultrarechts in Vlaanderen niet uit zijn schrijfmachine.

Na al dat oorlogsleed aanschouwen, is 't hoogste tijd om te vertrekken terug naar Aalter om in het Biezemhof te tafelen en wat na te kwekken. 't Is ietwat fris die avond, en 't aperitief kan net nog buiten gebeuren maar 't smikkelen van de barbecue moet achter gesloten deuren. Ik ben eens benieuwd waar ze ons dit jaar naartoe gaan sleuren.

9 september - Jan van den Berghe

Na het vakantie-reces van augustus kunnen we in september weer vergaren en luisteren naar Jan van den Berghe met zijn koninklijke commentaren. Best een leuke avond, want met die royals kun je je nog eens amuseren met hun raar accent en taalgebruik, hun affaires, hoe ze in 't publiek acteren.

We horen anekdotes over heel de dynastie van Saksen-Coburg, op te voeren als een melodrama op de scène van een schouwburg. Misschien zit zelfs een soap erin, met als titel 'Onder het Laken', want we weten onderhand wel dat ze overal kindjes proberen maken.

Albert, Filip, Laurent & Co : 't zijn precies marionetten in een poppenkast alleen weet ik niet helemaal zeker: wie houdt er hier de touwtjes vast? Enfin, we zullen het met dit vorstenhuis moet blijven stellen, al lijken sommige landgenoten geneigd ze te willen koppensnellen.

Nochtans wil ik 't belang van een koning niet bagatelliseren zeker in deze barre tijden, daarom een lied, Albert ter ere...

Albert, koning van Vlamen en Walen
uw koninkrijk is ver om zeep
De pòlitici zijn aan 't falen
en houden België in hun greep.

O Heer, d'avond is neergekomen,
de zonne zank, het duister klom.
De winden doornuisen de bomen
en verre sterren staan alom...

Wij knielen neer om u te zingen,
in 't kreunend land ons avondlied,
In naam van Walen en Vlamingen
wij vragen u, verlaat ons niet.

Wij knielen neer om U te zingen
in 't slapend woud ons avondlied.
Wij danken U voor wat we ontvingen,
Wij vragen, Heer, verlaat ons niet!

Vlamen, Walen, knielen wij neder,
door de natie weerklinkt deze beê.
Help ons, help ons, majesté
als hoogste plaatsbekleder
Geef ons nu, eenheid en rust en vree...

Scouts en gidsen, knielen wij neder,
door de stilte weerklinkt onze beê
Luist'rend fluist'ren kruinen mee
en sterren staren teder
Geef ons Heer, zegen en rust en vree!

14 oktober - Dirk Reheul

In oktober gaan we de milieuvriendelijke weg op met Dirk Reheul over energie die je kunt hernieuwen en da's heus geen flauwekul. 't Gaat over plantjes die we kunnen kweken, niet om ze te consumeren, maar om uit te persen en ze als brandstofleveranciers te exploiteren.

Jammer genoeg krijgen we ook een minder leuke boodschap te horen, dat we nooit voldoende alternatieve bronnen zullen vinden om aan te boren. Onze energieconsumptie is veel te groot en eigenlijk moeten we gewoon besparen, om in de toekomst onze mobiliteit en onze warme, comfortabele huizen te vrijwaren.

Zoals het spreekwoord zegt: 'Alle beetjes helpen, zei de mug, en ze pieste in de zee.' zo helpen ook de zon, de wind en ook misschien de plantjes een heel klein beetje mee. Ik ben alvast begonnen met het bouwen van een windturbine achteraan m'n hof én de sanseveria's op de vensterbank heb ik voor vétplanten geruild, is dat niet tof ?

18 november - Dominique Vercreaeye

In november komt een oud-Knesselarenaar ons over de markt onderhouden niet die waar je euro er twee waard is, maar de markt van Chili tot Litouwen. Dominique Vercreaeye, 'managing director' van TNS - da's dus de directeur - heeft het over hoe je mensen kunt doen kopen, met de knepen van een charmeur.

In woord en beeld - vooral dat eerste - legt hij uit wat je daarvoor moet doen. Gaat het nu over toiletpapier verkopen of het maken van een stemmenkampioen, de marktonderzoeker leidt alles in de juiste baantjes, 't is waarlijk een kapoen. Maar eigenlijk komt het neer op één onnozel vraagje: Waar haal je de meeste poen ?

Zo stilletjesaan zijn wij van doodgewone mensen geëvolueerd naar consumensen die op die grote markt een simpele rol vervullen: het laten rollen van onze censen. Consuminderen is niet aan de orde, het moet steeds meer en liefst steeds beter. Alleen't geluk is niet te koop, zo zei mijn grootje. Maar ja, zij was een allesweter.

6 december - Patroonsfeest, Karel Vingerhoets 'Het verdriet van België'

Op het patroonsfeest in december gooien we de misviering van 6 uur overboord. Da's veel te vroeg voor ons, want pas om 8 uur komt Karel Vingerhoets aan 't woord. Dan moesten we twee uur overbruggen met één mis, da' s van 't goeie te veel, zelfs voor Rederijkers, ook al zijn die doorgaans meer dan doorsnee spiritueel.

In 't Gemeentehuis gaan we dus meteen maar aan 'Het Belgisch Labyrint' beginnen, en dat het thema zo actueel zou zijn, had niemand maanden terug kunnen verzinnen. België is zo stilletjesaan een ware doolhof geworden, 't zij politiek, 't zij financieel, en 't ergste is: geen mens die weet waar, of hoe een uitgang vinden, zonder gekrakeel.

Met teksten van Ernest Claes en Geert Van Istendael en Walter Van Den Broeck en liedjes onderstreept met een accordeon, zet Karel België in zijn onderbroek. Voor 't nagenieten en de aperitief met hapjes kunnen we weer op Pascal vertrouwen die de Swaene heeft verbouwd om meer dan honderd mensen binnen te stouwen.

't Was best een gezellige viering die avond, zo allemaal samen, met de leden én de sponsors, die zich niet moeten schamen omdat ze gratis en voor niets naar het patroonsfeest kwamen. Tenslotte krijgen wij hun centen, in ruil voor luttele reclame.

Voilà, 2008 in een notendop
het jaarverslag zit er weer op
voor u staat nu een sprakeloze griffier
die zin heeft in een goed glas bier